

SISTEM LEDENI DOL - BREZNO PRESTRAŠENEGA NEOPIRJA

Špela Di Batista Borko in Bor Grošelj Simič

V jubilejnem Glasu podzemlja (2025) sva z Juretom opisala morfologijo in kratko zgodovino tretjega sistema Planine Poljana (Ledeni dol - Brezno prestrašenega netopirja). V tem prispevku z Borom navajava raziskovalne akcije v letih 2024 in 2025: našela sva šest obiskov Ledenega dola in sedem obiskov Brezna prestrašenega netopirja. Sistem je na dan pisanja prispevka dolg 5.796 metrov in globok 837 metrov, podaljšali smo ga torej za 1,3 kilometra in poglobili za 112 metrov. V občini Bohinj je sistem četrti po dolžini (prednjačijo sistem Grvn-Rajža-4P, Sistem Pokljuškega grebena in Brezno pri gamsovi glavici) in drugi po globini, takoj za tisočmetrco Dlvn.

Ledenodolske globine

8. 6. 2024. Diba, Matic L., Ajda, Vanja in Špela smo raziskovali v vhodnem breznu. Opremili smo vzporedno brezno, ki se odcepi takoj za oknom v nadaljevanje in poveže nazaj v vhodno brezno malo nad ledenim čepom. Ledeni čep je mnogo manjši kot je bil nekaj let nazaj, skozi predihano votlino se da priti precej globoko pod led, kjer med ledom in gruščem močno piha, a bi bilo kopanje v strmo gruščnato pobočje precej samodestruktivno.

21. 7. 2024. Jure, Pero, Marinko, Adam

in Špela smo raziskovali na dnu jame, za Gunkrejom. Akcija je imela več namenov. Splezati prečko prek Seleksijskega odtoka, spoznati Adama z globokimi poljanskimi jamami, Juretu razkazati ledeni del sistema in najti nadaljevanje. Vse naštetu nam je odlično uspelo, predvsem pa smo izmerili kar 500 metrov novih rovov! Velik fosilni rov se nadaljuje proti severu, nato pa se zavrti podse, preči pod že znanim rovom in nadaljuje proti jugozahodu. Obstali smo pred breznom, je pa na poti do njega precej nadležna vodna ožina, ki smo jo krstili za Lužo groze. Sočen opis najdete v arhivih društvene liste, tu naj zabeležim zgolj, da sem na drugo stran prišla mokra bolj kot je Matijev krokodil bel.

Naslednji dve raziskovalni akciji (24. 11. 2024 in 8. 2. 2025) sta temeljito opisani v prispevku Katedre za zmerne globine. Ajda, Tinkara, Matija, Marinko in Pero so raziskovali v zgornjih delih, okoli Kastracije.

20. 6. do 21. 6. 2025. Pero, Diba in Špela smo vzpostavili novi bivak Šparta, šli za Lužo groze in obstali na novem dnu jame na globini 837 metrov, kjer voda izgine v grušč, prepah pa v razpoke. Tik pred bivakom smo locirali fosilni rov smer dolina z močnim prepahom, ki pa se konča v podoru. Pregledali smo tudi

odcep na začetku Globinske Bistrice, ki se zamuljeno zapre.

13. 12. do 14. 12. 2025. Marinko, Ajda, Čekič in Bor so kopali v rovu s prepahom. Niso se prekopali kaj daleč. Imeli so več zapletov, ne bomo s prstom kazali, vsekakor pa treba na naslednji akciji nujno nadomestiti odlomljeno pritrđišče na prvi vrvi v kanjonu Globinske bistrice.

Netopirski odcepi

24. 6. 2024. Pero in Jure sta prebila ožino na najnižji točki jame, se spustila v meander in obstala pred obetavnim breznom.

29. 6. 2024. Pero, Diba, Špela in Jure smo raziskali obetavno brezno, ki se je neobetavno končalo s popolnoma ravnim dnem, kjer smo dosegli najglobljo točko Netopirja: 462 metra. Izmerili smo odcep navzgor iz meandra, ki se zaključuje v podoru, kjer nismo našli nadaljevanja. Podor ima precej prepaha.

10. 11. 2024. Ajda, Jakob, Marinko in Jure so raziskali in izmerili še en odcep v meandru, ki se poveže nazaj v meander nekoliko višje. Našli so gorvodno nadaljevanje na začetku meandra na -380, ki pa ga zaradi pomanjkanja časa niso izmerili in čaka na naslednjo akcijo.

Gunkrej, Ledeni dol. Foto: Špela Di Batista Borko

Pero pleza proti obvozu mimo Seleksijskega odtoka, Ledeni dol. Foto: Špela Di Batista Borko

28. 9. 2025. Čekič, Bor, Jakob, Nina, Marinko in Ajda smo šli v dvorano na -100 preiskat brezno, ki se spušča s police v dvorani. Povezalo se je nazaj na dno dvorane. Preiskali smo tudi rov, ki se iz dvorane spušča po špaltni proti Blatnim otrokom, kamor se tudi poveže. Rov se približa Akvafojbiji v Lednem dolu na manj kot deset metrov in ima še nekaj možnih nadaljevanj. Izmerili smo 125 metrov novega. V jami je bilo ob obisku zelo malo prepriha.

12. 10. 2025. Čekič, Jakob, Pero, Tinkara in Ajda so bili na dnu jame. Namen so imeli pobrati opremo na koncu meandra, a so ugotovili, da je meander v celoti razopremljen, razen prve stopnje čisto na začetku. Pogledali so pritočni meander na dnu zadnjega brezna pred meandrom, meander se široko nadaljuje 20 metrov do kamrice. V kamrici se meander nadaljuje na vrhu dva metra visoke, krušljive, nepreplezljive stopnje. Čuti se tudi preprih. Niso merili, ker ni delal disto.

18. 10. 2025. Twan, Tinkara, Pero in Bor smo na dnu brezen izmerili pritočni meander in splezali stopnjo ter nadaljevali naprej po meandru. Mender se nadaljuje ozko slabih sto metrov, zmerili smo ga do polovice, na koncu je preozko. Čuti se preprih, ki je pihal ven. Stopnjo smo pustili opremljeno.

29. 10. 2025. Pero, Marinko in Miška so šli do meandra Bistri potok hitri veter. Tam so raziskovali odcep na ovinku, kjer meander zavije ostro levo. Zmerili so slabih 70 metrov, za seboj so pustili veliko krajših in lažje preplezljivih kamminov, do katerih se zelo verjetno pride tudi nekje od zgoraj. Miha je splezal v enega in nekako krožno prišel nazaj, pri tem pa je prišel še do enega brezna in znanih delov, saj je našel zelo velik kos strganega zelenega kombinezona.

Raziskovali smo: Adam Likar, Ajda Mila Poljak, Bor Grošelj Simić, Jakob Majdič, Jure Bevc, Matevž Marinko, Matic Di Batista - Diba, Matic Lubej, Matic Špetič - Čekič, Matija Perne, Mikhail Tertychnyi - Miška, Nina Pekovec, Peter Mašič - Pero, Tinkara Kepic, Tinkara Kepic, Twan Lange, Vanja Pečar, Špela Di Batista Borko. ■